HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

29 ianuarie 2008 *

În cauza T-206/07,

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, cu sediul în Foshan (China), reprezentată de J.-F. Bellis, avocat, și de domnul G. Vallera, barrister,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat inițial de domnul B. O'Connor, solicitor, și de P. Vergano, avocat, și ulterior de domnii O'Connor și E. McGovern, barrister,

pârât,

susținut de

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnul H. van Vliet și de doamna K. Talabér-Ricz, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: franceza.

de

Vale Mill (Rochdale) Ltd, cu sediul în Rochdale (Regatul Unit),

Pirola SpA, cu sediul în Mapello (Italia),

și

Colombo New Scal SpA, cu sediul în Rovagnate (Italia),

reprezentate de G. Berrisch și de G. Wolf, avocați,

și de

Republica Italiană, reprezentată de domnul I. Braguglia, în calitate de agent, asistat de doamna W. Ferrante, avvocato dello Stato,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 452/2007 al Consiliului din 23 aprilie 2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate la importurile de mese de călcat originare din Republica Populară Chineză și din Ucraina (JO L 109, p. 12), în măsura în care impune o taxă antidumping asupra importurilor de mese de călcat produse de reclamantă,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a șasea),

compus din domnii M. Jaeger, îndeplinind funcția de președinte, A. W. H. Meij (raportor) și V. Vadapalas, judecători,

grefier: doamna K. Pocheć, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 13 decembrie 2007,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat (denumit în continuare „regulamentul de bază"), prevede că cererea privind obținerea tratamentului rezervat întreprinderilor pentru care predomină condițiile unei economii de piață trebuie să conțină probe suficiente că producătorul utilizează „o singură serie de documente contabile de bază care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale și care sunt utilizate în toate scopurile".

2 Articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază prevede:

„Se analizează dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile menționate anterior în termen de trei luni de la inițierea procedurii, după o consultare specifică a comitetului consultativ și după ce industria comunitară a avut ocazia să își prezinte observațiile. Soluția stabilită rămâne în vigoare pe tot parcursul anchetei."

3 Pe de altă parte, articolul 20 alineatele (4) și (5) din regulamentul de bază prevede:

„(4) Informarea finală trebuie făcută în scris. […] ea trebuie transmisă cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înaintea deciziei definitive sau de transmiterea de către Comisie a unei propuneri de decizie definitivă, în conformitate cu articolul 9 […] Informarea nu este un obstacol pentru orice decizie ulterioară care poate fi luată de Comisie sau de Consiliu și, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile."

Istoricul cauzei

4 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (denumită în continuare „reclamanta") este o societate cu sediul în Foshan (China), care produce și exportă mese de călcat, în special către Uniunea Europeană.

5 La 4 februarie 2006, Comisia a publicat un aviz de declanșare a unei proceduri antidumping privind importurile de mese de călcat originare din Republica Populară Chineză și din Ucraina (JO 2006, C 29, p. 2).

6 La 23 februarie 2006, reclamanta a prezentat o cerere în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază cu scopul de a obține recunoașterea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață. La 3 aprilie 2006, reclamanta a comunicat Comisiei răspunsurile la chestionarul antidumping.

7 Comisia a efectuat verificări între 20 și 23 iunie 2006 la sediul reclamantei și la 26 iunie 2006 la sediul unei societăți afiliate reclamantei, stabilită în Hong Kong, pentru a stabili dacă reclamanta putea beneficia de statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață și pentru a determina valoarea normală a produselor în cauză pe piața chineză.

8 Prin scrisoarea din 11 august 2006, Comisia a informat reclamanta că, în opinia sa, aceasta nu îndeplinea criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf a doua liniuță din regulamentul de bază și că nu putea, prin urmare, să beneficieze de statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață. Într-adevăr, potrivit Comisiei, documentele contabile ale reclamantei, precum și rapoartele de audit nu erau conforme cu cerințele standardelor internaționale de contabilitate (International Accounting Standards, denumite în continuare „standardele IAS").

9 Reclamanta a prezentat observațiile în răspuns la 1 septembrie 2006. Prin scrisoarea din 15 septembrie 2006, Comisia a răspuns observațiilor formulate de reclamantă și a informat-o cu privire la decizia sa de a nu-i acorda statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață.

10 La 30 octombrie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1620/2006 al Comisiei de instituire a unui drept antidumping provizoriu pentru importurile de mese de călcat originare din Republica Populară Chineză și din Ucraina (JO L 300, p. 13, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 110) (denumit în continuare „regulamentul provizoriu"). Acest regulament a confirmat respingerea cererii reclamantei de acordare a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață și a impus o taxă provizorie de 18,1 % asupra importurilor de mese de călcat fabricate de aceasta.

11 La 1 decembrie 2006, reclamanta a prezentat observații privind regulamentul provizoriu. La 18 ianuarie 2007, aceasta a prezentat observații suplimentare privind în mod exclusiv determinarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață.

12 La 19 ianuarie 2007, reclamanta a prezentat observații orale în cursul unei ședințe la sediul Comisiei. Ulterior, aceasta a comunicat Comisiei statistici oficiale privind importurile chineze lunare de produse siderurgice în cursul anilor 2004 și 2005.

13 Prin scrisoarea din 20 februarie 2007, Comisia a comunicat reclamantei un document de informare finală generală, precum și un document de informare specifică. În primul document, Comisia și-a anunțat intenția de a acorda reclamantei statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață. Într-adevăr, Comisia a considerat, pe de o parte, că lipsurile din practicile contabile ale întreprinderii, evidențiate în stadiul măsurilor provizorii, nu aveau un efect semnificativ asupra rezultatelor financiare înscrise în conturi și că, pe de altă parte, caracterul incomplet al conturilor, în primul rând, nu prezenta probleme în ceea ce privește informațiile referitoare la vânzările la export, în măsura în care Comisia acceptase deja aceste date atunci când era în măsură să le verifice fiabilitatea, și, în al doilea rând, acest caracter nu era determinant în ceea ce privește vânzările interne, acestea nefiind suficient de importante pentru a fi reprezentative. Comisia a arătat astfel că, în aceste condiții, valoarea normală trebuia să fie stabilită pe baza costurilor de

producție, iar costul oțelului era un element esențial al acestora. În această privință, Comisia a considerat că datele statistice oficiale chineze privind importurile de oțel, prezentate în cursul procedurii administrative, confirmau fiabilitatea datelor contabile ale întreprinderii privind costul oțelului și permiteau astfel calcularea valorii normale pe baza valorii construite în China.

14 Prin scrisoarea din 2 martie 2007, reclamanții aflați la originea declanșării procedurii antidumping și-au comunicat observațiile cu privire la documentul de informare finală generală din 20 februarie 2007. Aceștia au susținut, pe de o parte, că reclamanta nu îndeplinea criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf a doua liniuță din regulamentul de bază și, pe de altă parte, că, în orice caz, ultima teză a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază se opunea faptului ca instituțiile să modifice determinarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață în cursul procedurii.

15 La 6 martie 2007, comitetul consultativ înființat în conformitate cu articolul 15 din regulamentul de bază (denumit în continuare „comitetul consultativ") a examinat documentul de lucru care îi fusese comunicat de către Comisie la 20 februarie 2007. Mai mulți membri ai comitetului consultativ au contestat acordarea către reclamantă a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață.

16 Prin faxul din 23 martie 2007, Comisia a comunicat reclamantei documentul de informare finală generală revizuit și documentul de informare specifică revizuit, prin care aceasta anunța că a revenit asupra considerațiilor sale din 20 februarie 2007 privind acordarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață reclamantei. Într-adevăr, Comisia a considerat în special că practica reclamantei constând în compensarea încasărilor și a cheltuielilor și în înregistrarea operațiunilor de vânzare în registrele sale contabile în mod rezumat, contrar principiului angajamentului, constituia o încălcare a standardelor IAS, incompatibilă cu cerințele prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază.

17 La 23 martie 2007, Comisia a transmis de asemenea membrilor comitetului consultativ documentul de lucru final revizuit pentru consultare. Acest document a fost aprobat de comitetul consultativ la 27 martie 2007, la încheierea unei proceduri scrise.

18 Termenul acordat reclamantei pentru a-și prezenta observațiile cu privire la documentul de informare finală generală revizuit și la cel de informare specifică revizuit a fost stabilit la 29 martie 2007. Prin scrisoarea din 29 martie 2007, Comisia a prelungit acest termen până la 2 aprilie 2007, la cererea reclamantei, și a informat-o pe aceasta că îi acordase accesul la dosarul neconfidențial începând cu 27 martie 2007, precizând că nicio informație nouă nu fusese adăugată în cursul celor două săptămâni anterioare.

19 La 29 martie 2007, Comisia a transmis Consiliului propunerea de măsuri definitive întemeiată pe documentul de informare finală generală revizuit. Expunerea de motive care precedă această propunere menționa faptul că statele membre fuseseră consultate în cadrul comitetului consultativ la reuniunea din 6 martie 2007.

20 La 2 aprilie 2007, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la documentele transmise la 23 martie 2007 cuprinzând aprecierea revizuită a Comisiei. În acest cadru, reclamanta a contestat concluzia Comisiei potrivit căreia nu îndeplinea condițiile necesare pentru acordarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață și a solicitat acesteia să nu adopte poziția autorilor plângerii, conform căreia ultima teză a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază interzicea Comisiei să revină asupra deciziei inițiale de a nu acorda acest statut.

21 Prin scrisoarea din 4 aprilie 2007, Comisia a răspuns confirmând concluziile sale în privința neîndeplinirii condițiilor cerute pentru acordarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață. Aceasta a arătat, pe de altă parte, că jurisprudența privind evaluarea cererilor de acordare a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață nu permitea o evaluare nouă a unor fapte vechi.

22 Prin scrisoarea din 5 aprilie 2007, reclamanta a solicitat Comisiei să propună Consiliului măsuri definitive bazate pe documentul de informare finală generală din 20 februarie 2007, în măsura în care concluzia privind statutul întreprinderii care funcționează în condiții de economie de piață era, potrivit reclamantei, întemeiat pe o eroare de drept.

23 La 23 aprilie 2007, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 452/2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate la importurile de mese de călcat originare din Republica Populară Chineză și din Ucraina (JO L 109, p. 12) (denumit în continuare „regulamentul atacat"). Regulamentul atacat a impus o taxă antidumping definitivă de 18,1 % asupra importurilor de mese de călcat fabricate de reclamantă.

Procedura și concluziile părților

24 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 12 iunie 2007, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

25 Prin act separat depus în aceeași zi, reclamanta a introdus o cerere de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate, în temeiul articolului 76a alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

26 La 10 iulie 2007, după ce a primit observațiile Consiliului, Camera a doua a Tribunalului a decis să admită cererea privind procedura accelerată.

27 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, reclamanta și Consiliul au fost invitați să ia parte la o întâlnire informală cu judecătorul raportor la 19 iulie 2007 cu scopul de a examina modalitățile de derulare a procedurii accelerate.

28 Prin actele depuse la grefă la 28 august, la 5 septembrie și, respectiv, la 6 septembrie 2007, mai întâi Comisia, apoi societățile Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA și Colombo New Scal SpA (denumite în continuare „societățile interveniente") și în final Republica Italiană au solicitat să intervină în susținerea concluziilor Consiliului.

29 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat, în calitate de președinte, la Camera a șasea, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

30 Prin trei ordonanțe din 3 octombrie 2007, președintele Camerei a șasea a Tribunalului a admis cererile de intervenție. Pe de altă parte, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, intervenientele au fost invitate să depună memoriile în intervenție, iar acestea s-au conformat în termenul acordat.

31 Prin Decizia din 6 decembrie 2007, domnul Jaeger, președintele Tribunalului, a fost desemnat să îndeplinească funcția de președinte de cameră, potrivit articolului 8 al treilea paragraf și articolului 32 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, înlocuindu-l pe domnul judecător Tchipev, care a fost împiedicat să judece.

32 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat în măsura în care impune o taxă antidumping asupra importurilor de mese de călcat produse de aceasta;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

33 Consiliul, susținut de Comisie și de societățile intervenientе, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

34 Republica Italiană solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

În drept

35 Reclamanta invocă două motive, întemeiate pe o eroare de drept în aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și, respectiv, pe o încălcare a dreptului la apărare și a articolului 20 alineatul (5) din același regulament.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept în aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază

Argumentele părților

36 Reclamanta susține că singura explicație oferită pentru a justifica schimbarea bruscă de poziție a Comisiei în privința acordării statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață este cuprinsă în scrisoarea din 4 aprilie 2007, în care Comisia a afirmat că jurisprudența privind examinarea cererilor de acordare a unui astfel de statut nu permitea o evaluare nouă a unor fapte vechi. Reclamanta observă că nu a fost explicat de către Comisie din ce cauză ar fi neîntemeiate concluziile prezentate în documentul de informare finală generală și lasă să se înțeleagă faptul că propunerea de măsuri definitive transmisă Consiliului nu s-ar baza, așadar, pe nicio motivare, ceea ce constituie o încălcare a articolului 253 CE.

37 Reclamanta amintește că problema dacă instituțiile sunt abilitate să modifice determinarea statutului unei întreprinderi în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază a fost analizată în Hotărârea Tribunalului din 14 noiembrie 2006, Nanjing Metalink/Consiliul (T-138/02, Rec., p. II-4347). Reclamanta arată că, în această hotărâre, Tribunalul a decis că *ratio legis* al ultimei teze a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază era aceea de a menține obiectivitatea determinării statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață și de a evita ca această problemă să fie decisă în funcție de efectul său asupra calculului marjei de dumping. Astfel, s-ar fi reținut că această dispoziție se opune reevaluării de către instituții a informațiilor de care acestea dispun deja în cadrul determinării inițiale a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață. Tribunalul ar fi considerat totuși că instituțiile pot retrage statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață în cazul în care se dovedește că, în urma modificărilor situației de fapt sau a apariției de elemente noi, întreprinderea în cauză nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de acest statut.

38 Reclamanta susține că prevederea potrivit căreia ultima teză a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază se opune ca instituțiile să reevalueze informațiile de care dispuneau deja la momentul determinării inițiale a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață necesită numai adoptarea unei decizii preliminare cu privire la acest statut înainte de determinarea valorii normale. Într-adevăr, potrivit acesteia, prevederea ar fi, în caz contrar, lipsită de sens. Or, în speță, Comisia ar fi procedat simultan, pe de o parte, la examinarea problemei dacă reclamanta putea beneficia de statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață și, pe de altă parte, la determinarea valorii normale.

39 În aceste condiții, potrivit reclamantei nu ar exista niciun motiv pentru a trata în mod diferit problema statutului reclamantei în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și celelalte aspecte ale stabilirii provizorii a marjei de dumping, care ar putea fi revizuite în cursul investigației. Interpretarea acestei dispoziții reținute de Comisie ar fi de asemenea contrară principiului bunei administrări întrucât ar obliga Consiliul și Comisia să impună taxe antidumping definitive pe o bază eronată. În măsura în care Comisia ar fi ajuns la concluzia că determinarea inițială a statutului reclamantei era nejustificată din motivele expuse în documentul de informare finală generală din 20 februarie 2007, aceasta ar fi avut nu numai dreptul, ci și obligația de a corecta determinarea acestui statut.

40 În consecință, propunerea măsurilor definitive ar fi întemeiată pe o încălcare a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază. Această nelegalitate ar afecta de asemenea regulamentul atacat.

41 Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor sale contestă temeinicia acestui motiv.

Aprecierea Tribunalului

42 În primul rând, trebuie verificat în ce măsură Comisia a revenit asupra poziției conținute în informarea finală din 20 februarie 2007 pentru motivul că îi era interzis să reevalueze fapte vechi.

43 În această privință, trebuie arătat, mai întâi, că, în considerentele (12)-(14) ale regulamentului atacat, Consiliul a reținut următoarele:

„(12) În urma impunerii măsurilor provizorii, un producător exportator cooperant din RPC a susținut că ar fi trebuit să i se acorde statutul de societate care funcționează conform principiilor economiei de piață. Societatea a repetat faptul că practicile de contabilitate prevăzute la considerentul 25 din regulamentul provizoriu care au dus la respingerea statutului de societate care funcționează conform principiilor economiei de piață în cazul a cinci producători exportatori din RPC (trei fiind respinși numai din acest motiv), nu au fost suficient de relevante astfel încât să afecteze fiabilitatea conturilor, care erau, de altfel, încheiate, și nu au niciun impact asupra stabilirii marjei de dumping.

(13) În acest sens, s-a constatat că practicile de contabilitate menționate mai sus, practicate de societate, detectate cu ocazia inspecției efectuate la fața locului, nu erau conforme cu standardele [IAS], în special [standardul] IAS nr. 1, și că nu puteau fi considerate nesemnificative. Nu a fost prezentat niciun element de probă nou susceptibil să modifice constatările expuse la considerentul 25 din regulamentul provizoriu.

(14) În absența oricăror alte observații relevante și justificate, se confirmă prin prezenta considerentele 15-28 din regulamentul provizoriu.”

44 Rezultă din cele ce precedă că, în regulamentul atacat, refuzul de a modifica determinarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață, operată în regulamentul provizoriu, nu era motivată de obstacolul din calea reevaluării faptelor vechi creat prin articolul 2 alineatul (7) litera (c) ultima teză din regulamentul de bază, ci de neconformitatea contabilității reclamantei cu normele IAS și de lipsa elementelor noi susceptibile să afecteze această apreciere. În consecință, acest refuz provenea dintr-o aplicare a criteriilor materiale din articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf a doua liniuță din acest regulament.

45 În continuare, trebuie să se constate că nu reiese nici din documentul de informare finală generală revizuit și din cel de informare specifică revizuit că refuzul Comisiei de a propune acordarea reclamantei a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață era motivat de interdicția de a reevalua faptele vechi, argumentele Comisiei fiind, cu privire la acest punct, întemeiate exclusiv pe neconformitatea practicilor contabile ale reclamantei cu standardele IAS.

46 Singurul document în care Comisia arată că jurisprudența privind determinarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață nu autorizează reevaluarea faptelor vechi este, după cum arată însăși reclamanta, scrisoarea Comisiei din 4 aprilie 2007. Într-adevăr, în această scrisoare, Comisia arată în special:

„În observațiile din 2 aprilie 2007, clientul dumneavoastră continuă să repete aceleași argumente, prezentate deja înainte de informarea finală, cu privire la anomaliile contabile și conformitatea sau neconformitatea acestora cu standardele IAS, dar astfel cum bine știți, jurisprudența privind aprecierea cererilor de acordare a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață nu permite reevaluarea faptelor vechi."

47 Astfel cum rezultă din această scrisoare, Comisia s-a referit la jurisprudența care interzice reevaluarea faptelor vechi pentru a respinge argumente pe care reclamanta le prezentase deja înainte de comunicarea informării finale. Ca răspuns la o întrebare a Tribunalului din timpul ședinței, Comisia a precizat, fără a fi contrazisă de reclamantă cu privire la acest punct, că argumentele vizate prin această observație erau cuprinse în scrisoarea din 1 septembrie 2006, trimisă de reclamantă anterior determinării inițiale a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață, care datează din 15 septembrie 2006 și care a fost pusă în aplicare în regulamentul provizoriu.

48 Cu toate acestea, trebuie observat că, în scrisoarea din 4 aprilie 2007, Comisia și-a întemeiat refuzul de recunoaștere a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață pe faptul că, în mod contrar standardelor IAS, conturile reclamantei neglijau principiul contabilității de angajament, operau compensări și prezentau tranzacțiile împreună în loc să le enumere separat. Comisia a arătat, în această privință, că auditurile realizate nu conduseseră la nicio observație cu privire la aceste puncte. Tribunalul observă că, de asemenea, Comisia a arătat că informațiile privind prețul oțelului nu permiteau o nouă apreciere a lacunelor constatate în conturile reclamantei.

49 Reiese astfel din ansamblul acestei scrisori că observația Comisiei privind imposibilitatea de a aprecia din nou faptele vechi este de natură incidentală, întrucât instituția își întemeiase refuzul de a propune acordarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață pe o apreciere a îndeplinirii de către reclamantă a criteriilor materiale aplicabile.

50 Trebuie, așadar, să se constate că susținerea reclamantei potrivit căreia Comisia s-ar fi întemeiat, în speță, pe o interdicție de reevaluare a faptelor vechi nu este susținută în fapt. Întrucât primul motiv nu putea să fie admis din această cauză, dezbaterea privind interpretarea ultimei teze a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și a punctului 44 din Hotărârea Nanjing Metalink/Consiliul, citată anterior, este, prin urmare, lipsită de relevanță.

51 Pe de altă parte, trebuie precizat că punerea sub semnul întrebării de către reclamantă, în cadrul ședinței, a procesului decizional care a condus la propunerea Comisiei, precum și a aprecierii de către instituții a îndeplinirii de către întreprindere a condiției stabilite la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf a doua liniuță din regulamentul de bază nu poate servi drept motiv de anulare autonom, dat fiind că un astfel de motiv ar fi nou și, din această cauză, inadmisibil, după cum au susținut Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor sale. Într-adevăr, după cum a confirmat reclamanta în cursul ședinței, aceste argumente nu urmăresc decât să completeze fundalul primului motiv.

52 În plus, în legătură cu argumentul reclamantei potrivit căruia Comisia nu a explicat din ce cauză ar fi neîntemeiate concluziile sale din documentul de informare finală generală, trebuie arătat că, în temeiul obligației prevăzute la articolul 253 CE, actul final nu trebuie să fie motivat decât prin raportare la ansamblul elementelor de fapt și de drept relevante pentru aprecierea care este realizată. Obligația de motivare nu are ca obiect explicarea evoluției poziției instituției în cursul procedurii administrative și nu este, așadar, destinată să justifice diferențele între soluția reținută în raport în cuprinsul actului final cu o poziție provizorie expusă în documentele comunicate părților interesate în cursul acestei proceduri cu scopul de a le permite să își prezinte observațiile (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2006, Impala/Comisia, T-464/04, Rec., p. II-2289, punctul 285). Prin urmare, această obligație nu impune instituției nici să explice din ce cauză o poziție avută în vedere într-un anumit stadiu al procedurii administrative era eventual neîntemeiată.

53 Trebuie arătat, în plus, că informarea finală nu constituie un act cauzator de prejudiciu sau care conferă drepturi. După cum rezultă din articolul 20 din regulamentul de bază, acest document are ca funcție expunerea, în cursul procedurii administrative, a faptelor și a considerațiilor esențiale pe baza cărora Comisia intenționează să recomande instituirea de măsuri definitive cu scopul de a informa toate părțile interesate cu privire la orientările avute în vedere și de a primi observațiile lor în

această privință. Fiind susceptibilă să fie modificată în funcție de observațiile primite, poziția expusă de Comisie se dorește a fi, după cum susțin Consiliul și Comisia, în mod necesar provizorie, potrivit celor arătate în ultima teză a articolului 20 alineatul (4) din regulamentul de bază.

54 În consecință, împrejurarea că motivarea regulamentului atacat nu explică din ce cauză ar fi neîntemeiate concluziile cuprinse în documentul de informare generală finală din 20 februarie 2007 și faptul, presupunând că este stabilit, că nu au fost oferite explicații de către Comisie în această privință nu sunt de natură, prin ele însele, să determine nelegalitatea regulamentului atacat.

55 Ținând seama de cele ce precedă, primul motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a articolului 20 alineatul (5) din regulamentul de bază

Argumentele părților

56 Reclamanta indică faptul că din articolul 20 alineatele (4) și (5) din regulamentul de bază rezultă obligația Comisiei de a comunica părților interesate informarea finală cu privire la faptele și la motivele principale pe baza cărora se urmărește să se recomande instituirea de măsuri definitive cu mai mult de zece zile înainte de transmiterea către Consiliu a propunerii de măsuri definitive pentru a permite părților să formuleze observații în acest termen minim și Comisiei să le ia în considerare.

57 Or, Comisia ar fi transmis Consiliului propunerea de măsuri definitive întemeiate pe informarea finală revizuită numai la șase zile după comunicarea acesteia din urmă reclamantei, fără să aștepte expirarea termenului de zece zile prevăzut la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază, și cu patru zile înainte de data stabilită pentru depunerea observațiilor de către reclamantă.

58 Consiliul și intervenientele în susținerea concluziilor sale contestă faptul că dreptul la apărare al reclamantei a fost încălcat. Într-adevăr, după transmiterea documentului de informare finală generală revizuit, Comisia ar fi acordat reclamantei un termen de șase zile, extins apoi la zece zile, pentru a-și prezenta observațiile. Termenul de zece zile prevăzut la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază ar fi fost, așadar, respectat. Consiliul susține că, pe de altă parte, calendarul potrivit căruia se efectuează transmiterea propunerii Comisiei către Consiliu este o problemă de procedură care nu este reglementată de cerințele enunțate la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază. Comisia nu ar fi încălcat, așadar, o obligație de procedură.

59 Pe de altă parte, reclamanta nu ar fi demonstrat că observațiile sale nu au fost examinate de către Comisie. Consiliul arată că reclamanta a fost în măsură să abordeze problemele privind lacunele constatate în conturi cu ocazia vizitelor de verificare, ceea ce ar fi făcut. Reclamanta adaugă, de asemenea, susținută de Republica Italiană și de societățile intervenientе, că faptul că propunerea Comisiei fusese transmisă înainte de expirarea termenului stabilit pentru primirea observațiilor reclamantei nu dovedește că aceste observații nu au fost luate în considerare, întrucât Comisia era în măsură să își modifice propunerea înainte ca aceasta să fie adoptată de către Consiliu, dacă ar fi considerat necesar acest lucru.

60 În sfârșit, Consiliul, susținut de Republica Italiană și de societățile intervenientе, consideră că reclamanta nu precizează argumentele pe care ar fi putut să le prezinte și care nu ar fi fost examinate de către Comisie. Societățile intervenientе precizează că, în scrisoarea din 2 aprilie 2007, reclamanta nu face decât să reitereze argumentele

anterioare, cărora Comisia le răspunsese deja. Acestea consideră, prin urmare, că reclamanta nu a demonstrat faptul că trimiterea propunerii către Consiliu înainte de expirarea termenului care i-a fost acordat a avut un impact asupra capacității sale de a se apăra.

61 Comisia adaugă că, în orice caz, reclamanta a avut posibilitatea de a se exprima cu privire la problema lipsurilor pe care le prezenta contabilitatea sa și de a dovedi că aceasta îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf a doua liniuță din regulamentul de bază. Observațiile sale ar fi fost examinate și respinse în scrisoarea Comisiei din 15 septembrie 2006, această apreciere fiind ulterior confirmată prin regulamentul provizoriu, apoi reluată în scrisoarea din 4 aprilie 2007, pentru a fi din nou confirmată în regulamentul atacat.

62 Potrivit Comisiei și societăților interveniente, trimiterea faxului din 23 martie 2007, prin care reclamanta era informată că serviciile Comisiei intenționau să adreseze colegiului membrilor Comisiei o propunere diferită de cea avută în vedere în scrisoarea din 20 februarie 2007, nu era necesară, în măsura în care articolul 20 alineatul (4) *in fine* din regulamentul de bază nu prevede obligația de a informa părțile interesate decât în cazul în care decizia adoptată se bazează pe fapte și pe considerații diferite de cele anunțate în informarea finală. Or, documentul de informare finală generală revizuit și cel de informare specifică revizuit nu conțineau niciun fapt sau considerație nouă.

Aprecierea Tribunalului

63 Principiul respectării dreptului la apărare este un principiu fundamental al dreptului comunitar, în temeiul căruia întreprinderile care fac obiectul unei proceduri de

investigare anterior adoptării unui regulament antidumping trebuie să fie în măsură, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere cu privire la realitatea și la relevanța faptelor și a împrejurărilor invocate (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, Rec., p. II-3663, punctele 288 și 289 și jurisprudența citată).

64 Aceste cerințe sunt puse în aplicare la articolul 20 din regulamentul de bază, care prevede, la alineatul (4), comunicarea în scris a informării finale. Potrivit acestei dispoziții, în cazul în care decizia finală adoptată se bazează pe fapte și pe considerații diferite de cele comunicate prin intermediul informării finale, „acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil". Articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază precizează că „[o]bservațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile".

65 În speță, Consiliul susține că transmiterea către Consiliu a propunerii de măsuri definitive de către Comisie înainte de expirarea termenului de zece zile prevăzut la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază nu încalcă această dispoziție. În această privință, trebuie arătat că rezultă în mod explicit din formularea articolului 20 alineatul (4) din regulamentul de bază obligația Comisiei de a comunica părților interesate informarea finală cel târziu cu o lună înainte de transmiterea către Consiliu a unei propuneri de decizie finală. Cu toate că articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază nu precizează în ce măsură Comisia trebuie să aștepte expirarea termenului de zece zile pentru a transmite Consiliului propunerea sa, această dispoziție, care se găsește imediat după alineatul (4), nu poate primi o interpretare care să nu fie în concordanță cu acesta. Prin urmare, trebuie să se considere că transmiterea de către Comisie a propunerii sale Consiliului nu poate avea loc înainte de expirarea termenului de zece zile prevăzut în această dispoziție (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 19 noiembrie 1998, Champion Stationery și alții/Consiliul, T-147/97, Rec., p. II-4137, punctele 81-83).

66 Această soluție se impune, în plus, pentru a garanta că observațiile eventuale ale părților interesate sunt luate în considerare în mod efectiv de către Comisie înainte de transmiterea propunerii către Consiliu. În această privință, nu poate fi admis argumentul Consiliului, întemeiat pe faptul că aceste observații pot fi luate în considerare de către Comisie prin modificarea ulterioară a propunerii sale în fața Consiliului. Într-adevăr, trebuie arătat că articolul 250 alineatul (2) CE atribuie Comisiei competența de a-și modifica propunerea în fața Consiliului cu scopul de a facilita, cu respectarea interesului comunitar pe care îl definește, o convergență a punctelor de vedere în cadrul instituției sau, dacă este cazul, între diferitele instituții implicate în procesul decizional (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 5 octombrie 1994, Germania/Consiliul, C-280/93, Rec., p. I-4973, punctul 36). Prin urmare, exercitarea acestei competențe este improprie în scopul unei luări în considerare adecvate a observațiilor părților.

67 Pe de altă parte, trebuie subliniat că observațiile părților interesate pot avea consecințe importante asupra conținutului actului final. Or, însăși împrejurarea că a fost deja sesizat Consiliul cu o propunere de măsuri definitive este, în sine, susceptibilă să influențeze consecințele care ar putea fi trase din aceste observații. Astfel, nu este exclus ca posibilitatea Comisiei de a comunica Consiliului propunerea sa chiar înainte de primirea observațiilor părților interesate să dăuneze luării lor în considerare efective.

68 În speță, trebuie constatat, mai întâi, că, în mod contrar celor susținute de societățile intervenientе și de Comisie, aceasta din urmă era obligată să informeze părțile în cauză cu privire la noua sa luare de poziție, astfel cum a fost expusă în documentul de informare finală generală revizuit și în cel de informare specifică revizuit din 23 martie 2007, în măsura în care acestea cuprindeau o considerație nouă sau diferită în sensul articolului 20 alineatul (4) din regulamentul de bază, potrivit căruia informațiile privind prețul importurilor de oțel nu erau de natură să modifice consecințele care trebuiau deduse din nerespectarea de către reclamantă a standardelor IAS cu privire la acordarea statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață.

69 În această privință, trebuie arătat că, în măsura în care se referă în mod explicit la „fapte și la considerații diferite”, articolul 20 alineatul (4) din regulamentul de bază nu consacră teza susținută de Comisie în cadrul ședinței, potrivit căreia simpla modificare a aprecierii elementelor de fapt care au rămas neschimbate nu necesită nicio comunicare către părțile interesate. Atunci când aprecierea elementelor de fapt relevante este avută în vedere pentru prima dată, aceasta trebuie să fie comunicată părților interesate pentru ca ele să poată să își prezinte observațiile în această privință.

70 Tribunalul observă, în continuare, că este cert că documentul de informare finală generală revizuit și documentul de informare specifică revizuit au fost comunicate reclamantei la 23 martie 2007, în timp ce propunerea de măsuri definitive a fost transmisă Consiliului la 29 martie 2007, respectiv șase zile mai târziu. Prin urmare, trebuie să se constate că, în speță, Comisia nu s-a conformat cerințelor articolului 20 alineatul (5) din regulamentul de bază.

71 Cu toate acestea, nerespectarea termenului de zece zile prevăzut la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază nu poate conduce la anularea regulamentului atacat decât în măsura în care există posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să producă un rezultat diferit, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare al reclamantei (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 10 iulie 1980, Distillers Company/Comisia, 30/78, Rec., p. 2229, punctul 26, și Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, citată anterior, punctul 331).

72 În această privință, referitor la problema stabilirii statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață, nu reiese din dosar că documentul de informare finală generală revizuit și cel de informare specifică revizuit, comunicate la 23 martie 2007, prezentaseră elemente de fapt noi, care nu fuseseră încă aduse la cunoștința reclamantei. În aceste documente, Comisia nu a făcut decât să informeze reclamanta cu privire la intenția sa de a reveni asupra poziției anterioare și, astfel, de a menține decizia adoptată inițial la 15 septembrie 2006 și pusă în aplicare în regulamentul provizoriu.

73 Or, astfel cum susține Comisia, reclamanta a fost în situația de a-și comunica observațiile cu privire la determinarea inițială a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață (a se vedea punctele 9-12 de mai sus). Observațiile reclamantei, care a prezentat în special informații privind prețul importurilor de oțel, au determinat Comisia să ia în considerare posibilitatea de a reveni asupra stabilirii inițiale a statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață. Trebuie, așadar, să se constate că reclamanta a avut deja ocazia, în cadrul unei faze anterioare a procedurii administrative, să se exprime cu privire la poziția prezentată, din nou, în documentul de informare finală generală revizuit și în cel de informare specifică revizuit din 23 martie 2007.

74 Pe de altă parte, astfel cum subliniază Consiliul, reclamanta nu precizează argumentele pe care le-ar fi putut prezenta în lipsa neregularității procedurale constatate și care nu ar fi fost examinate deja de Comisie. În această privință, trebuie să se constate că, în afara argumentelor privind pretinsa aplicare a ultimei teze a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, nu reiese din scrisoarea din 2 aprilie 2007 că reclamanta a prezentat argumente noi ca răspuns la luarea de poziție a Comisiei. Într-adevăr, observațiile reclamantei se concentrau asupra importanței care trebuia acordată neregularităților contabile constatate, precum și asupra consecințelor care trebuiau deduse din informațiile privind prețul importurilor de oțel, probleme în legătură cu care își comunicase deja pe larg punctul de vedere.

75 În legătură cu observațiile din aceeași scrisoare cu privire la aplicarea ultimei teze a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și la Hotărârea Nanjing Metalink/Consiliul, citată anterior, acestea nu erau, în orice caz, de natură să influențeze conținutul regulamentului atacat, în măsura în care, astfel cum a fost constatat în cadrul primului motiv, refuzul de a acorda statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață se baza pe aplicarea criteriilor materiale care figurează la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf a doua liniuță din regulamentul de bază (a se vedea punctele 48 și 49 de mai sus).

76 Trebuie constatat, în consecință, că încălcarea articolului 20 alineatul (5) din regulamentul de bază nu a fost de natură să afecteze conținutul regulamentului atacat și, prin urmare, dreptul la apărare al reclamantei. Această neregularitate nu poate, prin urmare, să determine nelegalitatea și anularea regulamentului atacat. Al doilea motiv trebuie, așadar, să fie respins.

77 În consecință, prezenta acțiune trebuie respinsă în întregime ca nefondată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

78 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Pe de altă parte, potrivit articolului 87 alineatul (4) din acest regulament, statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

79 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, iar Consiliul și societățile intervenientе au solicitat obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, se impune obligarea reclamantei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor efectuate de Consiliu și de societățile intervenientе. Comisia și Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Consiliu, de Vale Mill (Rochdale) Ltd, de Pirola SpA și de Colombo New Scal SpA.

3) Comisia și Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Jaeger Meij Vadapalas

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 29 ianuarie 2008.

Grefier

E. Coulon

Îndeplinind funcția de președinte

M. Jaeger